

Radalen 10de Juli

Kære søde Nina!

Jeg har glædet mig til at skrive til Dig, fra dette rolige Sted hvor vi iaar har taget Sommerophold, og jeg ønsker saa at jeg kunde flytte Dig herop en Stund, at Du kunde se denne deilige Dal. Men dette bliver vel desværre til de umulige Ting, — derimod har jeg mange mange Gange besøgt Dig i København, og mange varme Udsæner og Kjærlig Tak for det søde Brev, Du skrev til mig, har flaaet ned til Dig i Danmark. Jeg blev saa roit over Dit Brev, — Du er nok den samme Nina, som jeg

herkjennene berte at holde saameget
af. Det var en stor Glæde at høre I
skulde være i Danmark denne Sommer,
da jeg tog det som et tegn paa, at
Norge saa maatte blive næste
Nation, ikke sandt? Det skal
blive ubestrideligt Aeiligt at se Eder
igen. Naar nu bare det ikke
vilde blive altfor utilfredsstillende
for Din Mand, at paa med Probestat at
gøre igen; — han vil vist ikke
finde opmuntrende Forandringer!
Men jeg glemmer at fortælle Dig
hvad vi har; paa det allersjædige
Sted i Adalen (Der er sagtens mere
kjendte i Geografien end jeg, der ikke vidste
at det var lidt sønderfor Valdres) hel-
mentisk beliggende, ved en drømmende
Indsø, omkring af høie Graaasne
og vakre Birkelunde. Det var
ganske som en Befrielse at komme

herop fra Byen, - det er underligt
hvor frokulligt det kan være, men jeg tror
der findes dem som er skatte for
Landet, som aldrig rigtig kunne træives
i en By - ialfald frokorn Landet
mig som en bedre Verden, en
sand Fredens Egn, efter denne urolige
Vinter i Christiania. - Lyves du det skal
blive godt at komme hjem igen?
Jeg har altid tænkt mig, at Kunstner
ikke kan føle samme Hjemme som
andre, fordi han jo har et Hjem
med sig, om han end viser aldrig saa langt
bort, men det er maaske ikke saaledes.
Et stort Sævn er her allevejd, som
er vanskeligt at komme over, og det
er et Klaver. Viatnok findes her
et, men det eksisterer kun i Navnet,
da den Hagslyd man faar ud af det,
ikke har fremst Lighed med musikalsk
Klang. Det er virkelig sørgeligt, at man

skal være saa ganske afhængig af Instrumentet;
Du har det let i den Henseende, Du
fører et yndigt med Dig, hvor du
saa er i Næden, og nu gaar det
først rigtig op for mig hvad dette
vil sige, og jeg forstaar ikke ganske
hvodeledes det skal gaa for sig, at være her
saalænge uden at spille. — Agathe Ræcker
har da haft Bryllup St. Hansdag;
jeg kan ikke bedre beskrive det, end
ved at sige at det var en Fest for første
sidst. Du kan nok tænke Dig, hvilken
yndig Brud hun var, og Grundahl,
ja han var næsten endene sakrere,
og de var saa straalende lykkelige, at
det maaske var dem der kastede
den vindommelige Glands over
Festen. De skulde være et Par dage i
Kjøbenhavn paa Veien til Ems, saa
Du har maaske truffet dem.
Uden spillede i sit Bryllup, men jeg

5
Var saa fortætt i Lyset, at jeg næsten
glemte at høre. Imidlertid havde jeg
en Følelse af, at hun aldrig havde
spillet vakrere, saavidt jeg kunde huske.
Hun er gaet udyre meget frem agens
jeg, og jeg tror det er, siden hun saa
udelukkende er begyndt at studere
Schumann, af hvem hun har saadan
siv adelig Forstaaelse ^{af sin Kunst}. Hun er ofte
lidt urolig ved Dem, men netop det,
har givet hende en Ro og Afroendethed
i Foredraget, som er yndig at høre paa.
Erika Nissen og hendes lille Poin bor
paa Landet, ikke saa langt herfra.
Hun var i Agathes Bystue, men
saa anstrengt ud, og er vist idethelt
overordentlig svag. - Tank Nina,
Ole Bull var her tidlig i Sommer, og gav
Concert. At høre ham var sørgeligt,
men at se Publikums Glæde, var

ganske kørende, man mærker nok at
han for dem altid bliver lige ung.
Det var en Tubel uden Grønden,
man stod op paa Bænkene, viftede
og skreg, Kort, var saa lidt norsk som
det var muligt, og det var morsomt
at se, det kan ikke nægtes. -

Alle her sende Dig og Din Mand
de hjerteligste Hilsener. Mamma
er kommet sig godt her paa landet, og
Dikken ligesaa. Og saa maa jeg
nok sige Dig Farvel; lev vel
siggis vel kjære Nina, kusinde
Hilsener til Dig og Din Mand
fra Din hengivne
Betty;

Sig glæder mig saa ukryet til at se dig igen.